APOSTOLUL

REVISTA CADRELOR DIDACTICE

Editată de Sindicatul din Învățămînt și Cercetare Neamț

SERIE NOUĂ, ANUL VII, NR. 71

Mai 2005

O TINEREȚE CARE OBLIGĂ

GRUPUL ȘCOLAR INDUSTRIAL MATERIALE DE CONSTRUCȚII ROMAN

În acest an, 2005, Grupul Școlar Industrial Materiale de Construcții Roman - ca instituție școlară- a ajuns la memorabila vîrstă de 125 ani.

Înființat în 1880, cînd Ministerul "recunoaște funcționarea școalei de meserii, înființată din inițiativă privată", prin aportul deosebit al unor oameni de suflet și conștiință patriotică- institutorii Ștefan Mavrichie și Gheorghe Sandu- a urcat, în ciuda vicisitudinilor vremurilor, treptele afirmării depline pe eșichierul învățămîntului românesc. Bilanțuri periodice, care au marcat această evoluție în timp, s-au făcut cu ocazia Jubileului Semicentenarului (1930)- cînd însuși ministrul învățămîntului N. Costăchescu ne-a onorat cu prezența, apoi cînd, în 1933, Ministrul Muncii, poposind în școala noastră, a consemnat în "Cartea de Aur": "Școala de meserii este o adevărată uzină ca producție cantitativă și calitativă" și la Centenarul Liceului nr. 3 Roman (1980), cînd, de la înălțimea unui veac de existență, sutele de participanți-invitați, foști profesori și elevi- au putut să se mîndrească, să demonstreze încă o dată că am fost și rămînem școala port- drapel a învățămîntului tehnic din urbea mușatină. Cele cîteva mii de absolvenți, răspîndiți pe toate meridianele geografice ale patriei și dincolo de fruntariile sale n-au uitat "cuibul" de lansare și ori de cîte ori au ocazia, îi deschid cu nostalgie și mult drag porțile.

În trecerea ireversibilă a timpului, primul veac a intrat în istorie, precum și primul pătrar (1980- 2005), din cel de-al doilea și de aceea, slujitorii de astăzi ai școlii- deopotrivă cadre didactice și elevi- au intrat în febra pregătirilor care să omagieze noul Jubileu, la 3 iunie 2005, consacrat celor 125 de ani de existență, pentru a marca încă o treaptă de progres și civilizație, plecînd de la premisa consacrată: "Cultura e singura valoare perenă", cea care asigură nemurirea în timp și împiedică trecerea în uitare.

În ultimul an școlar (2003-2004), școala beneficia de aportul a 73 de cadre didactice, 9 personal didactic auxiliar și 26 personal nedidactic. Cadrele didactice, în marea lor majoritate, au gradul I didactic și sunt profesioniste cu vocație recunoscută pe plan local și nu numai. Efectivul de elevi, 984 (615 la liceu, 183 la SAM și 186 la profesională), are în rîndurile sale un număr relativ mare de laureați la fazele județeană și națională ale Olimpiadelor școlare și ale concursurilor pe meserii, la întrecerile cultural-artistice și sportive. Baza materială a școlii are o valoare de peste două miliarde lei- în care se includ: clădirea școlii, căminul, cantina, atelierele, vila, precum și dotările din cele 25 de clase, 4 cabinete școlare, 6 laboratoare, 6 ateliere. Spre exemplu, numai în laboratorul de informatică există o rețea de 26 calculatoare, o imprimantă, un scanner și o rețea de Internet. Instituția e una dintre puținele unități școlare din județ care are amenajat un Muzeu școlar, cu materiale destul de valoroase dintre care unele sunt obiecte de patrimoniu național. Dintr-un chestionar

Ing. Gabriel PLOSCĂ

(Continuare în pag. 3

Într-o nouă reprezentare pentru Inspectoratul Școlar

COMISIA PARITARĂ ȘI-A RELUAT ACTIVITATEA

După aproape șase luni de zile, perioadă plină de evenimente sociale și politice pe plan național și local, comisia paritară, într-o nouă structură de reprezentare pentru Inspectoratul Școlar (prof. Dorina Drexler- inspector general, prof. Luminița Vârlan- inspector general adjunct, prof. Maria Rusu- inspector general adjunct), prof. Petru Negru- inspector personal și Eugenia Condurat) și-a reluat activitatea.

Prima ședință a avut loc pe 24 mai 2005 și s-a desfășurat nu atât sub semnul problemelor majore ale învățământului, cât mai ales al informării reciproce, al reactualizării atribuțiilor și sarcinilor celor două instituții și al prospectării unor întâlniri viitoare pe anumite probleme, de comun acord stabilite, privind o mai bună organizare și desfășurare a învățământului în județul nostru.

Biroul operativ al S.L.I.C.S. Neamț

(Continuare în pag. 8)

Criza morală a învățământului

Cineva, care nu lucrează în învățământ, m-a întrebat cât mai avem de gând să menținem învățământul în criza în care se află, una din cauzele crizei morale a societății noastre.

Dacă se află învățământul în criza morală amintită este, fără îndoială, urmare a faptului că mare parte a vinei o au cei din interiorul sistemului, actorii care se învârt- că sigur nu joacă cinstit- pe scenă dar și în culisele învățământului nostru. Fără îndoială că spectatorii au contribuția lor, ei aplaudă sau huiduiesc cu implicare sau indiferență, consternați sau pasivi, uneori total neutru pentru că, deh, ei, cei de pe scenă, răspund, ei se fac de râs. N-au decât să facă altceva. Regizorii- diriguitori și dregători- exploatează textul, ideile, iar actorii-cadre didactice și elevi care sunt figuranți- încearcă să le transforme în realități necesare și palpabile. Actorii, însă, au uitat că n-au voie să fie cabotini și că nu se joacă cu iluzii, cu dorințe și speranțe poate că da, dar nu la infinit și nu de dragul învățământului pentru învățământ.

Regizorii se află- pe o scară ierarhică, nu neapărat a calității - în parlament, ministere, inspectorate; scriitorii se află și ei pe acolo, teoreticeni a ceea ce ar trebui aplicat bine sau implementat necesar, cum ne place să spunem. Textele scriitorilor se pretează, totuși,

Iosif GILLE

(Continuare în pag. 7)

DIPLOME DIN CHIȘINĂU

Palatul Național de Creație a Copiilor și Adolescenților din Chișinău, Republica Moldova, a organizat anul acesta a XIV-a ediție a Concursului Republican al tinerilor poeți și prozatori intitulat "FLORII - 2005".

Competiția s-a desfășurat pe mai multe secțiuni, creațiile fiind realizate în limba română, "moldovenească", rusă, găgăuză și bulgară. Regulamentul concursului prevede posibilitatea participării cu basme, povești și poezii. Juriul, format din creatori de prestigiu din Moldova, a avut dificila misiune de a lectura cu mare atenție lucrări literare realizate de școlari din clasele primare, gimnaziale și liceale.

Alături de elevii din școlile de peste Prut, la competiție au participat și tineri din România, membri ai unor cenacluri și cercuri de creație literară care activează în Tîrgoviște, Medgidia și Piatra- Neamț.

Nemțenii sunt membrii Cenaclului literar "EUROCULTIN" de la Școala Nr. 2 cu clase I-VIII din orașul reședință de județ. Din cei șapte elevi, care au participat cu lucrări originale, cinci au devenit laureați ai concursului. Printr-o adresă oficială, remisă Școlii Nr. 2, aceștia au fost nominalizați și invitați la festivitatea de decernare a premiilor, împreună cu profesorul conducător al cenaclului. Copiilor din orașul nostru le-au fost atribuite șase premii dintre cele cinci individuale și unul colectiv.

(Continuare în pag. 7)

10 MAI - O SĂRBĂTOARE DE SUFLET ȘI-ATÎT!

De mult, de mult, 10 Mai a fost ziua națională a României. Pusă la index de comuniști și ignorată de către urmașii acestora de după '89, respectiva zi a rămas o sărbătoare de suflet numai pentru monarhiști. Vă convine, nu vă convine, 10 Mai face parte din istoria neamului. Argumente? Semnificațiile acestei zile.

Pe 10 Mai 1866, prințul prusac Carol- Ludovic de Hohenzollern- Sigmaringen sosește la București și depune jurămîntul în fața Parlamentului, ca domn al României cu numele de Carol I. Citez: "Punînd piciorul pe acest pămînt sacru am devenit român... Cetățean azi, mîine voi fi soldat... Din acest moment,

Dumitru RUSU

(Continuare în pag. 7)

ORIZONTURI OLIMPICE LA... ROMAN

Cei mai buni elevi din țară la obiectul limba și literatura română au participat, în perioada 11- 14 mai 2005, la Concursul Național- Mihai Eminescu- pentru minorități. Olimpiada a întrunit elevi din județele Alba, Arad, Bistrița, Caraș- Severin, Harghita, Hunedoara, Mureș și municipiul București.

La această manifestare dedicată limbii și literaturii române pentru minorități s-au întrecut 102 elevi din clasele a VII-a și a VIII-a, din județele menționate, demonstrînd, prin proba scrisă, susținută joi, 12 mai 2005, că alături de limba lor maternă- maghiară, germană, ucraineană, sîrbă- stăpînesc foarte bine și cunoștințele limbii române

Manifestarea olimpică a debutat miercuri, 11 mai 2005 ora 11,00 la Seminarul Teologic Franciscan Roman, unitate de elită a învățămîntului romașcan, seminar ce a demonstrat disponibilitatea și ospitalitatea pentru un act de cultură.

Reprezentanți de seamă din cadrul Ministerului Educației și Cercetării, prin persoana doamnei inspector general Mina Maria, a reprezentanților Inspectoratului Școlar- Neamț- doamna Dorina Drexler, Luminița Vîrlan și Maria Rusu, a domnului profesor universitar Ion Coja- din cadrul Universității București- reprezentanți ce au adus prin cuvintele lor aprecieri privind participarea olimpicilor la o manifestare de suflet, prețuirea de care se bucură studiul limbii și literaturii în școala românească.

În cadrul Concursului Național s-a editat revista "Orizonturi Olimpice" care s-a bucurat de un real succes din partea invitaților și nu numai. Trebuie să menționăm că după desfășurarea concursului, elevii participanți, împreună cu profesorii însoțitori, s-au bucurat de o binemeritată și interesantă excursie pe meleagurile Neamțului: Cetatea Neamțului, Humulești, Mănăstirea Agapia, Mănăstirea Văratec, Hanu Ancuței.

Rezultatele concursului, premiile obținute, prieteniile care s-au legat, impresiile profesorilor corectori și însoțitori au demonstrat că organizatorii Concursului Național al orașului Roman s-au implicat din plin pentru prestigiul învățămîntului nemțean.

Cuvintele doamnei inspector- general adjunct Luminița Vîrlan- din cadrul Inspectoratului Școlar Neamț- confirmă acest lucru:

"Concursul Național de Limba și Literatura Română pentru minorități "Mihai Eminescu" Roman 2005, a fost un moment important pentru județul nostru, o adevărată bucurie pentru noi și pentru cei care au participat.

Romanul- gazda "Orizonturilor Olimpice"- a demonstrat că beneficiază de un corp de profesori de limba română de înaltă ținută morală și profesională, profesori care s-au remarcat ani la rînd prin rezultatele elevilor, fapt ce a contribuit la desemnarea orașului Roman- drept gazdă a întrecerii".

Prof. Valerian PERCĂ

COMENTARIUL LITERAR ÎN GIMNAZIU

Manualele alternative au adus foarte multe mutații în ceea ce înseamnă deontologia profesională, dar mai ales în didactica disciplinelor.

Limba și literatura română este una din disciplinele cu o pondere foarte mare în cadrul obiectelor de studiu și trebuie să recunoaștem importanța acesteia în formarea oricărui viitor cetățen, indiferent de domeniul specializării ulterioare.

Comentariul literar este un concept ce a fost mult discutat, analizat în literatura de specialitate, în cea mai mare parte nerealizat, mai ales la nivelul învățămîntului gimnazial, fiind înlocuit cu ofertele de interpretare ale autorilor de manuale, impunînd procesul nepedagogic al memorării excesive din partea elevilor, în pragul testărilor naționale. Comentariul literar reprezintă o modalitate de studiere a textului literar, avînd ca prim scop să facă din elevi niște cititori avizați de literatură, capabili să-și selecteze singuri lecturile, să le înțeleagă și să le interpreteze după anumite criterii.

Cine ar putea, la o oră de lectură literară, să renunțe la citirea explicativă? Chiar și cînd lecturile sînt mai ample ("Budulea Taichii", "Popa Tanda", de Ioan Slavici sau romanul "Baltagul", de Mihail Sadoveanu), elevii trebuie să parcurgă acest drum, fără de care nu se poate realiza demersul didactic. Trebuie să recunoaștem că, din nefericire, o bună parte dintre elevi nu sunt dispuși și nici nu sunt motivați să facă acest lucru, fapt ce duce la o receptare greoaie a textului literar.

Ținînd cont de vîrsta la care se pretează comentariul literar, menționăm faptul că prin el nu se urmărește interpretarea și formarea unor judecăți de valoare, atenția profesorului fiind îndreptată în primul rînd spre acele elemente care duc la posibilitatea de acceptare a textului literar.

Această activitate literară are o paletă complexă de reacții ale dascălului dar și ale elevilor, vizavi de textul literar, pornind de la înțelegerea textului printr-o lectură adecvată la clasele V- VI, ca în clasele VII - VIII complexitatea sarcinilor să sporească punîndu-se în acțiune și stimulîndu-se facultăți psihice și intelectuale superioare.

Prof. Valerian PERCĂ

UN PUNCT MIC, NEGRU ȘI URÎT

Nu ne mai vine să rîdem. Și nici nu mai avem puterea de a glumi. Totul pare sinistru, sec și plictisitor. Evenimentele se desfășoară cu o viteză uluitoare. Ne străduim să intrăm în ritm, în cadență, dar...

Intrăm la ore. Trebuie să devenim acei actori care-și demonstrează talentul în fața "micului public".

Intrăm în rol, dar... parcă ceva nu merge. Din noi. Parcă toate s-au năruit. Nu mai este vioiciunea de altă dată, veselia de odinioară. Fără să vreau îmi aduc aminte de vorbele lui Creangă: "Stau cîteodată..."

Între noi, colegii, se simte un aer de la Polul Nord: rece și distant. Unde mai este căldura aceea sufletească de altădată? Unde mai există acea transparență între cadrele didactice? Păi, d-lor, se-mparte Punctul!

Acest cuvînt a devenit "regele" titulaturii noastre, coordonatorul a tot ce-nseamnă implicare, devotament, simpatie.

Fac activitate, dar... cîte puncte obținem? Particip la un simpozion, dar... cîte puncte se acordă? Și mai vrem să cooperăm la o lucrare? Nu, d-lor! Păi... se-mparte "PUNCTUL".

Este dureros ceea ce se întîmplă pentru că de fapt aceasta este realitatea și trebuie să ne obișnuim cu ea. Am învățat să lupt, să fiu perseverentă, să fiu cooperantă, tolerantă, dar parcă niciodată nu s-a alergat atît de mult în învățămînt după... punct.

Indiferent că-ți place sau nu, că te pricepi la o disciplină mai mult sau mai puțin, că ai sau nu talent într-un domeniu, nu contează dacă se dau... puncte.

PUNCTUL a făcut să dispară armonia dintre cadre, simpatia și veselia; punctul a introdus în școli obtuzitatea, egoismul, ura și invidia.

Ar trebui poate să ne oprim din cursa aceasta nebună, să credem în continuare în menirea noastră de dascăli, să reflectăm bine asupra valorilor pentru care luptăm și să dăm VALOARE și ORIGINALITATE lucrurilor pe care le facem. Trebuie să ne regăsim forța de a nu ne lăsa deformați și trunchiați sufletește de acest "punct" care este... mic, negru și urît.

Înv. Dorina PINTILIE
Șc. 8 Roman

ȘTIINȚĂ ȘI RELIGIE

Ideea organizării acestei activități mi-a venit imediat după vacanța de iarnă, cînd la primele ore de geografie analizam împreună cu elevii catastrofa din 26 decembrie 2004 ce a avut loc în sudul și sud- estul Asiei. Am încercat să dau un răspuns științific fenomenului ce a zguduit întreaga omenire, discutînd și adunînd date din massmedia, internet, tot ce ne putea ajuta să ne facem o părere generală asupra a ce se întîmplase.

Așa am realizat că mare parte din elevi percep evenimentul ca o pedeapsă dată de Dumnezeu celor din zonă, considerați păcătoși, de altă religie ca a noastră, plini de vicii. Am propus să organizăm o dezbatere la nivelul școlii, astfel pe ce trecea timpul am conturat activitatea ce s-a finalizat în ziua de luni, 28 februarie. Coordonînd în cadrul Școlii Nr. 3 Roman comisia de consiliere și orientare, am propus realizarea unei dezbateri împreună cu comisia învățătorilor și a tuturor profesorilor, în special a celor de religie ortodoxă și catolică. Am realizat în prealabil niște teste cu 10 întrebări legate de explicarea științifică și religioasă a fenomenului, bine conceput, ce a fost dat claselor a III-a- a VIII-a, de învățători și diriginți. Le-am centralizat și am analizat în cadrul dezbaterii rezultatele lor.

În consens cu toți participanții, dezbaterea a fost o reușită. Am început printr-o prezentare generală științifică a fenomenelor seismice, a valurilor ce le generează, cu o documentare elaborată și de ultimă oră în domeniu. Am dat citire apoi rezultatelor testelor elevilor, ce ca de fiecare dată ne-au impresionat prin modul original de a privi fenomenul. Au urmat apoi discuții libere pe marginea acestui subiect, ajungîndu-se nu de puține ori la remarci filosofice legate de existența umană și a structurii noastre ca ființe inteligente pe planetă. Majoritatea celor prezenți și-au spus părerea într-o atmosferă deschisă și foarte plăcută. Activitatea s-a prelungit mult peste timpul propus. Ne-am simțit mai aproape unii de alții, ne-am simțit utili și un pic mai mulțumiți de noi aflîndu-ne pentru cîteva momente alături de cei în suferință. Am văzut solidaritatea umană prezentă printre noi, ne-am simțit mai buni și mai curați împărtășindu-ne gîndurile și temerile legate de forțele naturii dezlănțuite, ne-am simțit mici în fața naturii, dar uriași umăr lîngă umăr, unindu-ne gîndurile noastre bune și lacrima ce am zărit-o în colțul ochilor celor ce vorbeau cu o voce răgușită de emoție, a fost mărturia unei reușite.

Prof. Cristiana LEHNER
Șc. Nr. 3 Roman

Elevi și profesori la "VICTOR BRAUNER"

Joi, 18 mai a.c., Muzeul Județean de Istorie și Arheologie din Piatra Neamț a găzduit expoziția absolvenților clasei a XII-a de la Liceul „Victor Brauner". Elevii profesorilor Ștefan Potop (artă monumentală) și Gheorghe Cuciureanu (imprimerie textile și design vestimentar)-dinaintea acestui serios examen-au fost siliți de condițiile contextului, la esențializare. Cei doi mentori nu au nevoie de prezentări speciale. Ei sunt deosebiți unul de celălat, fundamental.

Între profesorul Ștefan Potop și ucenicii săi s-a stabilit o relație complexă, trainică și ziditoare. Chiar dacă cineva ar fi de rea-credință și tot ar remarca pozitiv o bună parte dintre lucrările elevilor săi, caracterizate prin aplomb, prospețime spirituală, cutezanță și grija pedantă pentru calitate. Prestația meritorie a tinerilor plasticieni trădează, dinaintea unui ochi cât de cât exersat, și harul pedagogic al profesorului Potop. Unul dintre multele sale merite este că nu își inhibă elevii, sprijinindu-i atent și eficient în dezvoltarea personalității, susținându-i să se autodefinească profesional, creativ, inconfundabil. Alături de năstrușnicii și talentații absolvenți Romulus Boicu și Lucian Avasiloaiei, care au șarjat curajos în luna aprilie a.c., expunând împreună (la galeria „Vert") lucrări avangardiste-fără să nedreptățim intenționat pe nimeni-s-au remarcat: Mădălina Crețu (icoană reprezentându-l pe

Plastică

Sf.Luca inspirat de un înger, dinaintea icoanei Maicii Domnului, așezată pe un șevalet) și Andra Olteanu (metaforă policromă, plină de siguranță și fantezie).

Elevii profesorului Gheorghe Cuciureanu au beneficiat de altă metodă pedagogică, oferind privitorilor o gamă variată de produse: imprimerie textile și proiecte personale de design vestimentar. Ana-lustina Ioniță și-a ales ca elemente decorative câteva arme albe din inventarul luptătorilor ninja: boxul și discurile zimțate, inscripționate cu gamee! Profesorul Cuciureanu avea obligația să-i explice viitorului designer că, pentru europeni, zvastica are și alte conotații. Contextual, orice amănunt contează. La Ramona Nemțeanu și Ada Borș, leit-motivele sunt fluturii și mâinile, indiciu clar că nu-i necesar un efort prea mare de imaginație pentru a evita speculațiile cu eventuale implicații neplăcute, iar creațiile marelui grafician Escher sunt la îndemâna oricărui tânăr studios care trece pe la Biblioteca județeană „G.T.Kirileanu". Interesantă este și viziunea absolventului Alexandru Dumitrașc.

O notă deosebită merită proaspătul absolvent Răzvan Puricescu. Considerând că o singură lucrare nu poate fi reprezentativă într-o expoziție colectivă la sfârșitul clasei a XII-a, printr-un efort deosebit a reușit să pregătească o expoziție personală de bună factură, cu eleganță pedantă, sub cupola Bibliotecii „G.T.Kirileanu" din Piatra Neamț, joi, 19 mai 2005. Selecția riguroasă a tablourilor și vernisarea evenimentului aparțin în întregime doamnei Doina Dașchievici, președintele U.A.P.-Neamț. După o evaluare generală, vizitatorul ar putea crede că Răzvan Puricescu a studiat sub îndrumarea arh. Arcadie Răileanu, nicidecum în clasa prof. Gheorghe Cuciureanu.

Scriitorul Emil Nicolae a vernisat expoziția absolvenților de la Muzeul de Istorie și Arheologie din Piatra Neamț, menționând importanța self-managementului de care au nevoie tinerii în educația plastică, aspect ignorat multă vreme în școala românească. Poate că, de acum încolo, se va ține seamă și de rostul dezvoltării aptitudinilor economice.

Mihail-Sorin GAIDĂU

REMEMBER - LICEUL NR. 3 ROMAN

TIPOGRAFIA ȘCOALEI DE ARTE ȘI MESERII GR. II Roman

Tipografia Școalei de Arte și Meserii Gr. II Roman este compartimentul și totodată activitatea prin care Grupul Școlar Industrial Materiale de Construcții Roman, bazat pe cea mai veche unitate școlară din sec. al XIX-lea a rămas în memoria romașcanilor și nu numai a lor.

Această tipografie și legătorie a purtat numele Școalei de Arte și Meserii Gr. II pînă la noua reformă a învățămîntului românesc (1948).

Merită să aducem la cunoștința cititorilor realizările acestei tipografii, fiindcă ea a fost cea mai productivă tipografie romașcană.

Au fost publicate și legate numeroase cărți didactice pentru elevii celor două licee teoretice, unul de băieți (din 1872) și altul de fete (din 1923). Cele mai multe din acest gen de cărți sunt semnate de un renumit profesor de limba și literatura română, Alexandru Epure. Născut în ținutul Romanului, satul Hociungi, în 4 februarie 1888, Al. Epure a fost elev al Gimnaziului Roman Vodă. Din această perioadă a simțit dorința ca și elevii de liceu să aibă la îndemînă monografii ale unor mari personalități studiate în școală, mai ales ale cronicarilor, a căror înțelegere era mai dificilă pentru vîrsta unui școlar. După ce a obținut examenul de bacalaureat, viitorul profesor și istoric literar, fost coleg al academicianului Iorgu Iordan, a simțit nevoia existenței și publicării unor "Însemnări critice" necesare în special elevilor cursului superior de liceu și candidaților la bacalaureat. Chiar așa se va intitula lucrarea de 112 pagini, tipărită în 1933 în Tiparul Școalei de Arte și Meserii Gr. II Roman (prețul 40 lei).

Candidații la bacalaureat se puteau prezenta astfel, după partea a IV-a a acestor "însemnări" (pag. 53- 112), cu niște cunoștințe foarte precise, corecte și chiar plăcute despre patru dintre scrierile celui mai învățat dintre cronicari, Miron Costin. Mai ales capitolul dedicat operei "Vieața lumii", poem filozofic, reprodus integral în "Însemnări" stîrnea admirația examinatorilor de la bacalaureat fiindcă erau însemnările acestui profesor care a refuzat să devină universitar o dată cu colegul Iorgu Iordan. Amintim și titlurile celorlalte trei părți ale acestei valoroase cărți: Poezia lui Duiliu Zamfirescu, Cronica lui Grigore Ureche și Un prieten romașcan al poetului Cerna (este vorba de Eugen Ionescu). Cu acest prieten student a locuit în casele Olbrich din str. Sf. Ionica, 17, București.

Nu este singura scriere despre o personalitate romașcană care ar putea să fie pomenită în acest oraș prin numele unei străzi. Istoricul literar Al. Epure a mai publicat în Tipografia Școalei de Arte și Meserii romașcane și o micromonografie consacrată fostului profesor și director în timpul căruia s-a construit localul admirabil păstrat al Liceului Roman- Vodă din Roman. Este vorba de scriitorul Calistrat Hogaș, care în anul 1899 a predat profesorului Emanoil Silberg (ginere al său) și localul și direcția gimnaziului (devenit abia în 1919 liceu).

Cea mai valoroasă lucrare apărută în Tiparul Școalei de Arte și Meserii este broșura jubiliară din 1933 a Societății Culturale Miron Costin din Roman, scrisă cu ocazia împlinirii unui sfert de veac de la înființarea Societății și a 300 de ani de la nașterea marelui cronicar Miron Costin, patronul Societății. În această broșură, ai cărei autori sunt prezenți în fotografia de pe copertă ca președinte, vicepreședinte și director se află și un articol al profesorului Al. Epure, membru în conducerea Societății. Articolul se numește Sfîrșitul vieții lui Miron Costin și ne cheamă mai cu seamă la primul mormînt din satul Brănișteni (fost Barboși, Bărbești). Păcat că această operă nu cuprinde și rînduri despre transferarea osemintelor familiei Costin în 1888 la Iași, unde se află și o valoroasă statuie a cronicarului (lîngă Teatrul de Operă). Fiindcă în centrul acestui articol se află un istoric literar și profesor romașcan renumit, mai amintim că înainte de a tipări în această tipografie din Roman fusese chemat în învățămîntul superior ieșean, imediat după ce, cu cheltuiala Universității din Iași, se tipărise lucrarea "Influența fabulistului rus Krylov asupra fabuliștilor noștri Al. Donici și C. Stamati".

De asemenea mai publicase și cărțuliile "Începuturile literare ale lui Hașdeu" (dare de seamă) și "Cîteva însușiri ale poporului român așa cum reiese din poezia populară".

În anul 1942 în aceeași tipografie apare micromonografia Gheorghe Radu Melidon. De data aceasta este reprezentat un romașcan de origine și întemeietor al primei biblioteci publice, în anul 1885.

Istoricul literar Epure include în paginile acestei lucrări și documentele care exprimă mulțumirile domnitorului Alexandru Ioan I. (Cuza) adresate profesorului care a fost prezentat la mănăstirea Putna o dată cu M. Eminescu și cu alte personalități care au sărbătorit zidirea mănăstirii.

De asemenea sunt citate 26 de titluri de cărți existente în biblioteca lui Gh. Radu Melidon, cărți care fac parte din cele 228 de volume pe care, în 2 aprilie 1885, Melidon le-a donat primăriei pentru a forma începutul unei biblioteci publice în orașul său natal. Între aceste cărți se numără și titluri franceze și germane precum și cîteva din lucrările lui Ion Ionescu de la Brad, romașcan vestit.

Se poate adăuga că asemenea lucrări tipărite la Școala de Arte și Meserii Gr. II din Roman au fost cunoscute pentru prima oară în timpul studiilor mele liceale și mai tîrziu cînd am devenit profesoară, în familia unui lemnar al școlii, Constantin I. Uscatu, care m-a informat și despre obiecte de mobilier care au ieșit din mîinile meșterilor din această școală, adică șifoniere, paturi, noptiere, scaune, mese. Acestea impresionau și prin culorile lor deschise și măiestria îmbinării artistice a lemnului.

În final, trebuie să remarcăm corectitudinea cu care erau tipărite cuvintele, caracterul artistic al literelor, așezarea în pagină, diferențierea caracterului și mărimii literelor în anumite contexte care trebuiau să atragă atenția cititorului.

Prof. Ana IONIȚĂ
Grupul Școlar Industrial Materiale de Construcții Roman

LA 125 DE ANI

Text: profesor Mihai Andone
Muzică: profesor Maior Onoriu

În vechea urbe mușatină
A apărut ca o lumină
O școală... Astăzi, cu tradiții
C-un trecut demn și cu ambiții

Refren:
De-o sută douăzeci și cinci de ani
Vestit e printre romașcani
Un grup școlar... Liceul 3
Unde se-nvață cu temei.

Pe drumul lung și sinuos
Ea mii de specialiști a scos
Ce i-au dus faima-n lumea largă
Pe unde le-a fost dat să meargă.

Aici formăm și caractere
Și multă minte... ca avere
Destui mai zic și-acum cu fală:
"E lîngă parc vestită școală".

Și-acum, la ceas aniversar,
Să ne dea Dumnezeu mult har
Și-nțelepciune, sănătate
Să ducem școala mai departe.

O TINEREȚE CARE OBLIGĂ

(Urmare din pag. 1)

Recent, rezultă că această școală este atractivă pentru candidații la examenul de admitere, din mai multe motive: tradiția îndelungată în a pregăti specialiști valoroși, o bună bază materială și profesori pe măsură, ambianță confortabilă de lucru, poziționare centrală în municipiu, parteneriate solide cu agenții economici și meserii de perspectivă- în concordanță cu cerințele de pe piața muncii, rezultate onorante obținute de elevi la diferite examene (îndeosebi la admiterea în învățămîntul superior) cămin, cantină ș.a.

Detalii referitoare la cei 125 de ani pe drumul afirmării depline, le găsiți în Monografia școlii care va vedea lumina tiparului cu ocazia acestui Jubileu; în alte materiale ce se află în lucru, precum și în manifestările propriu- zise ce se vor derula în ziua de 3 iunie 2005.

Fie ca Bunul Dumnezeu să ne ajute în demersul nostru și într-un parcurs viitor și mai plin de roade ca pînă acum.

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

LITERATURA OBSEDANTULUI DECENIU

În numărul 19/2005 al revistei LUCEAFĂRUL, Mariana Criș scrie despre recentul volum de critică și istorie literară semnat de Vasile Spiridon la Editura "Timpul". Iată ce afirmă Mariana Criș despre "Perna cu ace", volum despre care noi ne-am pronunțat acum o lună de zile: "Sigur, unora poate li s-ar părea inutil să mai punem în discuție, acum în 2005, ceea ce s-a întîmplat în urmă cu mai bine de o jumătate de secol în literele românești, mai ales că au fost contribuții notabile. Însă efortul lui Vasile Spiridon nu ni se pare superfluu, pentru că el ne propune o perspectivă de cercetare și nu una acuzatoare. Pentru că sîntem obișnuiți cu acele critici aduse proletcultismului, dar puțini au fost aceia care s-au aplecat, cu instrumentele cercetării, asupra obsedantului deceniu. Iată că Vasile Spiridon o face într-o manieră serioasă, nedorind să arunce cu noroi. Sigur, nu este prima încercare la noi" - Mariana Criș, printre altele, reproșează autorului severitatea cu care îl judecă pe Marin Preda, în comparație cu Petru Dumitriu.

ANII '80 ȘI CENZURA DE PARTID ȘI DE STAT

În numărul de "iarnă 2004" al revistei POEZIA, într-un dialog cu Cassian Maria Spiridon directorul revistei, poetul Nicolae Turtureanu povestește cum încerca el și cu ceilalți colegi de la "Cronica" să păcălească cenzura pentru a mai strecura cîte o poezie semnată de "furioșii tineri poeți optzeciști": "Cum apăreau textele mai îndrăznețe - ale voastre, cei din generația '80 și ale altora - în "Cronica"? Trebuia să pîndești momentul: să fie cumva între două congrese, două conferințe ale partidului, două cuvîntări ale tovarășului, două aniversări, două inaugurări, două vizite de lucru, cînd vigilenții supraveghetori își luau și ei o scurtă vacanță sau ațipeau. Așa încît eu tot timpul "pîndeam momentul", ca la șah, să fac mutarea decisivă. Și mai trebuia să ai un partener, un complice, sau mai mulți. Complicele meu la "Cronica" era Ștefan Oprea, ne înțelegeam din priviri, fără

Revista presei literare

comentarii, cînd îi puneam astfel de texte pe masă - căci pereții, ca și unii colegi, aveau urechi. Ar fi nedrept să nu spun că au fost complici și redactorii-șefi, succesivi, pe care i-am prins în acest joc cu focul" - Ca să fim puțin malițioși, noi, cei care am citit revista în ultimii 30 de ani și am și semnat prin ea, putem afirma fără să greșim că prea puține astfel de momente au prins redactorii revistei pentru a publica textele generației '80.

O INSTITUȚIE DEMONIZATĂ: UNIUNEA SCRIITORILOR

Criticul Alex Ștefănescu face în ultimul număr din ROMÂNIA LITERARĂ (19/2005) o trecere în revistă a momentelor importante prin care a trecut Uniunea Scriitorilor de la înființare pînă în prezent. Înființată la 28 aprilie 1908 de către scriitorii Emil Gîrleanu, Șt. O. Iosif și Dimitrie Anghel, Uniunea Scriitorilor a avut la conducerea ei (președinți sau președinți de onoare) cîteva mari personalități literare precum Victor Eftimiu, Zaharia Stancu, Mihail Sadoveanu, Tudor Arghezi, Mihai Beniuc, D.R. Popescu, Laurențiu Ulici. O asemenea armată de scriitori a dat mult de furcă lucrătorilor de securitate în toate timpurile. Iată ce conținea un plan de acțiune al Securității statului de prin anii 1981: "Direcția I, securitățile județene și a municipiului București vor acționa pentru cunoașterea stării de spirit în rîndul scriitorilor și prevenirea oricăror fapte care, în orice mod, ar putea afecta securitatea statului și buna desfășurare a acțiunilor..." sau: "Direcția I va instrui rețeaua informativă proprie care, în virtutea atribuțiilor profesionale, se va deplasa în localitățile unde se desfășoară lucrările adunărilor pe asociații pentru a semnala la timp aspectele de natură să lezeze buna desfășurare a adunărilor respective și a interveni, portivit competențelor profesionale, pentru înlăturarea lor..." etc - Deși nu avea nici puști nici pistoale, breasla scriitorilor era periculoasă pentru regimul comunist. Desigur, partea care nu era îngenunchiată. În prezent Uniunea Scriitorilor are circa 2200 de membri, înscriși în cele 10 filiale din țară, cele mai puternice fiind cele din București, Iași, Cluj și Timișoara. Anul acesta, în iunie, vor avea loc noi alegeri la București.

OCHELARIST

Primul examen al unui „absolvent de grădiniță"

Zi de primăvară. Florile grădinii și "florile casei"- copiii, ne încântă, ne dau speranța de viață. După 2-3 ani de cursuri la Grădinița satului, iată că a venit ziua bilanțului în care "absolventul" dă primul examen pentru clasa I!

Comisia formată din: prof.Urdă Neculai- directorul scolii, dr.Pascariu Cristina-medicul comunității și înv.Ciubotaru Doina, dăscălița care va prelua clasa I a supus examinării un colectiv compus, trup și suflet din cele trei educatoare: Hîrțan Ana -Școala Girov, Poplauschi Atena-Școala Boțești și Krailo Daniela- Școala Dănești ce-și prezentau „realizările vii", ținând protector mânuțele celor 31 candidați, băieței și fetițe de 6-7 anișori.

Deci, examen în toată regula: sala specială cu aparatură și mult material didactic specific, comisie, candidați, formulare, tabele cu ordinea intrării în examen, aprecieri cu note până la 10 (zece).Holul plin de zumzetul și zbaterile unei mulțimi create din: părinți, bunici și copii aflați în efervescenta stare de emoții, comentarii, așteptări, speranțe, vise.

Această forfotă năștea școlarul mic cu gânduri mari !!!

La intrarea în sala de examen ,candidații erau întâmpinați cu zâmbete calde, primitoare, deschise și încurajatoare ale comisiei care răvășea, din primele secunde, starea de inhibiție și emoția candidatului, făcând posibilă o comunicare deschisă, dezinvoltă, naturală, spontană si surprinzător de plină de informații din foarte multe domenii ale cunoașterii. Copiii au recitat frumos, au interpretat roluri din diferite spectacole la care au participat ca actori, au demonstrat logic adevăruri matematice în cercul 1-10,au răspuns la întrebări de gândire din diferite domenii, au susținut probe de perspicacitate și, în final dorința culorii ghiozdanului (18-albastru,1 -roșu, 1-galben).

Pentru fiecare candidat, comisia a găsit ceva deosebit, deschizând casetele-icoane de informații ale copilului de la care a aflat lucruri interesante, răsplătindu-l cu nota maxima 10.

Mare a fost bucuria micuților care au trecut cu brio de la bulinute la note.

În noul lor drum de școlar, acești copii isteți care sunt în stare să pună 200 -300 întrebări pe zi, care sunt foarte curioși și creativi, au mare nevoie de aerul schimbării găsit în normele cu cerințe și conținuturi noi, în demersuri didactice moderne și, mai ales în dascăli cu suflet, atitudini și viziuni pe măsură!!

În loc de Epilog:

- Sperăm ca sincopata reformă din învățământ să asculte ACUM glasul acestor copii minunați care vor învăța pentru un viitor foarte apropiat și agitat, ce trebuie să recupereze pierderile reformei școlii, care a lucrat de sus în jos.
- Poate că măcar El au șansa de a fi ascultați și slujiți spre binele lor și al comunităților în care vor trăi, de a-și pune în valoare diamantele instrucției și educației din tradiționala și buna școală românească.
- Să nu uităm! Copiii de azi spun lucruri trăznite - aparent, dar adevărate, și sincere; ei etalează în orice moment tot ce au cules bun sau rău din mediul socio-cultural al existentei lor, ei sunt oglinda în care ne putem „citi" viitorul.

Prof. Nicolae URDĂ,
directorul Școlii Girov

PENTRU O ZI „MANAGER"

Nu de puține ori am auzit formularea „dacă aș fi eu...".

Evident că nu pot să accept o astfel de responsabilitate pentru că nu este un credit bancar de „o zi la alta" (sau de o noapte).

Zău, dacă totuși aș accepta pentru o singură zi? Ezitarea mea pleacă de la faptul că actul managerial este un amestec de atitudini, abordări și tehnici de conducere (este și artă și știință).

Pericolul, în actul meu de conducere (printre altele) vine și din faptul că sunt influențat de ideile lui P. Temple și T. Burton (și oare realitatea din liceu poate deveni compatibilă cu aceste teorii?).

Actul meu managerial trebuie să fie eficient și eficace de implementare a unei schimbări, fie că este vorba de lucruri, sau de persoane.

Aș fi obligat prin statutul de manager să fac schimbări în matricea organizațională, în care personalul să înțeleagă că are responsabilități funcționale, dar care sunt în același timp membrii unui colectiv.

Fiind manager pentru un timp atât de scurt ar trebui să-mi evaluez riscurile cât și dificultățile implicate.

Aș fi într-o stare de confuzie, interogându-mă „Nu știu cum" și "Nu știu ce" să fac (gândind la faptul că întregul colectiv așteaptă ceva de la mine). Dacă ar fi să acționez printr-o rutină predefinită aș putea acționa prin „Știu cum" și „Știu ce".

Și totuși, am devenit manager. Va trebui să utilizez optim resursele disponibile dar și „în limitele constrângerilor impuse de aceste resurse".

Realizările mele trebuie să fie „sensibile" la optimizarea unor anumite resurse decât altele (se știe foarte bine că rezultatele sunt deseori influențate de efectele acumulate ale unor factori minori, decât ale unora mai mari și mai ușor de identificat).

Și pentru mine timpul va fi cea mai dificilă resursă sub aspectul controlului și conducerii.

În cazul timpului, va trebui să aplic următoarele reguli:

- Timpul nu poate fi stocat.
- Timpul nu poate fi tranzacționat.
- Timpul nu poate fi cumpărat.
- Timpul nu poate fi vândut.
- Timpul nu poate fi decât folosit.

Nimic mai veridic despre aceste reguli și temeri ca spusele lui Andrei Pleșu: **„Te poti acuza că ai consimțit în prea mare măsură imediatului, că nu știi să-ți dozezi timpul și afectele, că nu mai deosebești între esențial și accesoriu, că, în sfârșit, ai scos din calculul zilnic valorile zenitale. Dar nu se poate trece cu vederea nici ambianța toxică a momentului și a veacului. Suntem năpădiți de probleme secunde! "**

Prof. Constantin PĂDURARU
Colegiul Național „Roman Vodă"
Roman

REMEMORĂRI PEDAGOGICE NEMȚENE

MAI 2005

În numerele anterioare ale revistei Apostolul s-au semnalat aniversările din luna mai: Th. D. Sperantia, 4/1856; P. Jitaru, 11/1905, C.D. Borș, 13/1912; Vladimir Lașcu, 15/1909; C. Cucoș, 15/1941; Savin Bratu, 15/1925; C. Romanescu, 15/1905; Eugenia Soru, 17/1901; Sorin Donea, 19/1938; C. Alupului, 13/1913; C. Cucu, 21/1936; Elena Crăciun, 24/1913; V. Petrovanu, 26/1886; Eduard Mircea Balan, 28/1936.

Și comemorările: 10/1975, M. Jora; 14/1945, Leon Mrejeriu; 16/1892, Melchisedec Ștefănescu.

Revista Apostolul din mai 1935 anunța apariția cărții "Palatul Cnejilor", de Preot C. Matasă.

Revista Apostolul din mai 2004 publică profundul articol "Școala și "criza adolescenței" semnat de profesoara Melania Șerbu. E prilejuit de sărbătorirea "Zilei Adolescenților Români", în a doua duminică din luna mai.

1/1932, s-a născut aleasa profesoară de lb. română, animatoare culturală și publicistă Rodica Asandei.

2/1990, m. la Iași, prof. universitară Matilda Jitaru, cu doctorat în Germania, n. la Piatra Neamț în 11.04.1907.

4/1923, s-a născut la P. Neamț, profesorul de filozofie, psihologie, pedagogie și inginerul Paul Vasiliu, fost inspector școlar, om de aleasă cultură, autor al cărții "Monografia Școlilor Normale din Piatra- Neamț 1912- 2002.

9/1997, m. la P. Neamț, Eugenia Livezeanu, remarcabilă profesoară de lb. română a Liceului "Calistrat Hogaș".

12/1995, m. la Roman, eruditul profesor de lb. română al Liceului Roman Vodă, N. Gr. Stețcu, n. 1910.

14/1929, n. în com. Corbeasca, jud. Bacău, profesorul și animatorul cultural Neculai Acrîșmăriței, m. la P. Neamț în 14.05.2003.

17/1906, n. la Grințieș, ilustrul învățător C. Romanescu, prieten cu M. Sadoveanu.

19- 21/1940, acum 65 de ani, a avut loc la Piatra Neamț, Congresul Național al Profesorilor de Geografie, prezidat de prof. univ. ieșean Mihai D. David. Au prezentat comunicări și nemțenii: C. Matasă, C. Turcu, Victor Andrei, Victor Țăranu și P. Gheorgheasa.

29/1933, Școlile din P. Neamț au fost vizitate de Petre Andrei, în calitate de ministru subsecretar de stat la Ministerul Instrucțiunii Publice, declarîndu-se foarte mulțumit de cele constatate.

Prof. Traian CICOARE

"Pași prin secole de istorie bisericească"

Între iubitorii tezaurului Bisericii Ortodoxe Române se numără și Prea Cucernicul Părinte Constantin Cojocaru, parohul Bisericii Lunca din Vânătorii Neamțului. Mulți ani, profesor la Seminarul de la Mănăstirea Neamț și la nou înființatul Seminar „Dosoftei Mitropolitul" de la Suceava, părintele a publicat numeroase studii în revistele bisericești și în cele laice, abordând subiecte foarte interesante și aducând numeroase noutăți bazate pe documentații și argumentări solide.

Fiu al ținuturilor fălticinene, crescut sub streașina Mănăstirii Slatina, părintele Constantin Cojocaru a împrumutat câte ceva din semeția oamenilor de la munte, dar mai ales din frumusețea fără egal a locurilor sadoveniene, care l-au inspirat și pe Labiș, originar și el din același spațiu mitic. Părintele Constantin Cojocaru a fost pentru generația noastră un profesor în adevăratul sens al cuvântului, un cărturar care a dăruit foarte mult pentru zidirea noastră. Sensibilitatea și iubirea pentru frumos, mintea sclipitoare și adâncă, memoria anilor și a numelor, tezaurul de citate și versuri și mai ales metoda sa i-au atras întotdeauna respectul și admirația discipolilor.

Cartea „Pași prin secole de istorie bisericească", apărută la Editura Golia - 2005, cuprinde importante studii de istorie bisericească, scrise pe parcursul mai multor ani de către părintele profesor Constantin Cojocaru.

Studiile publicate aduc suficiente noutăți în domeniul Istoriei Bisericii Ortodoxe Române, din care spicuim câteva, la prima vedere:Monumente paleocreștine de la Potaissa (sunt o completare necesară în domeniul antichităților creștine);Viața Sf. Ioan cel Nou de la Suceava (nu a fost scrisă de Grigorie Țamblac, ci de un localnic, probabil un moldovean);Părintele Constantin Cojocaru este primul, mi se pare, care prezintă cronologic ajutoarele acordate de Moldova Orientului Ortodox, (alți autori au grupat aceste ajutoare pe destinații: Țarigrad, Antiohia, Alexandria, Ierusalim etc.); Sf. Ierarh Ioan de Rașca nu este cel știut de noi până acum (primul Episcop al Hușilor), ci starețul Mănăstirii din Cetatea Neamț și duhovnicul Sf. Teodora de la Sihla, ajuns apoi, în a doua jumătate a secolului al XVII-lea, episcop la Huși și la Roman;în câteva studii se ocupă de Istoria Bisericii din Transilvania în secolul al XVIII-lea (18), dar prezintă și legăturile frățești cu Moldova. Studiile referitoare la Bucovina ne prezintă pe un Episcop Daniil Vlahovici, altul decât cel pe care îl știm noi, român și patriot. Studiind viața și activitatea Episcopului Isaia Baloșescu, ctitorul învățământului teologic universitar din Bucovina, are posibilitatea să aducă noi contribuții referitoare la Academia de la Putna.

Mulți specialiști: I.P.S. Mitropolit Serafim Joantă, Pr. prof. dr. Mircea Păcurariu, Pr. prof dr. Alexandru Moraru ș.a. au spus că studiul Părintelui Constantin Cojocaru, despre Sf. Daniil Sihastrul, este cel mai complet și mai actual.

Cartea este un dar pe care sfinția sa, cu o conștiinciozitate exemplară, îl face Bisericii Ortodoxe Române și învățământului teologic, acum când se împlinesc 120 de ani de la proclamarea autocefaliei Bisericii Ortodoxe Române și a 80 de ani de la înființarea Patriarhiei.

Profesorului și preotului cărturar Constantin C. Cojocaru, un cuvânt de laudă și prețuirea dintotdeauna a ucenicului încântat de frumusețea autentică a paginilor acestei cărți „Pași prin secole de istorie bisericească (Ed. Golia, 2005,494 pagini)."

Arhim. Timotei AIOANEI
Exarh cultural al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei

PAGINĂ REALIZATĂ DE PROF. NICULINA NIȚĂ - CCD NEAMȚ

EDUCAȚIA PENTRU GÂNDIRE CREATOARE (II)

Gândirea creatoare reprezintă una dintre cele mai importante însușiri ale omului, care, în general vorbind, l-a ajutat pe acesta să transforme și să revoluționeze lumea în care trăiește. Școala are datoria de a solicita și a dezvolta gândirea creatoare a elevilor, în vederea pregătirii pentru viață și integrarea optimă în societate contemporană și cea viitoare.

Cercetările de psihologie experimentală au evidențiat faptul că grupurile satisfac nevoia de afiliere, sunt un mijloc de stabilire a imaginii de sine și o modalitate de colaborare și socializare. În cadrul grupului se conturează obiective individuale și cele de echipă. Cum în practică este aproape imposibil să se satisfacă, în egală măsură, interesele individuale și cele de grup, este bine ca membrii echipei să accepte că au obiective comune și să învețe să le așeze înaintea intereselor personale.

Metode moderne de stimulare a creativității grupurilor în studiul istoriei

Cercetătorii activității grupurilor consideră că, pentru a se asigura o participare bună, numărul optim este de 5 - 7 membri pentru fiecare echipă. Pe măsură ce grupurile se măresc, crește diversitatea cunoștințelor, ideilor, priceperilor dar scade implicit, posibilitatea implicării tuturor elevilor. În general, se admite că eficiența echipelor de elevi crește în condițiile în care fiecare membru al grupului are rol bine definit. În același timp, numărul prea mare de roluri duce la pierderea echilibrului, iar un număr prea mic la realizarea parțială a sarcinilor.

Ca metode de stimulare și evaluare a creativității grupurilor, după Mariana Pintilie în "Metode moderne de învățare - evaluare", enumerăm: brainstorming, Pilips 6 - 6, metoda 6 - 3 - 5 reuniunea panel, interviul grupului creativ, frisco, sinectica, metode bazate pe analogii, buzz - groups, metoda piramidei, autoscopia.

În cadrul procesului instructiv - educativ se formează echipe de elevi pentru:

- dezvoltarea creativității și a imaginației;
- colecționarea și prelucrarea ideilor, sugestiilor, informațiilor;
- creșterea implicării, adoptarea și testarea deciziilor;
- negocierea și rezolvarea conflictelor;
- activități practice - valoarea produsului finit.

Ce se poate face deci pentru stimularea creativității ? Mai întâi trebuie să fim conștienți și să combatem anumite piedici din calea manifestării imaginației, creativității. Asemenea obstacole exterioare sau inerente individului sunt denumite, de obicei, blocaje (culturale, metodologice, emotive).

Aspirația spre dezvoltarea spiritului creativ a dus la conceperea unor metode care, pe de o parte, să combată blocajele, iar pe de alta, să favorizeze asociația cât mai liberă a ideilor, utilizând astfel la maximum resursele inconștientului.

În cele ce urmează prezentăm o parte dintre aceste metode moderne de stimulare a creativității, precum și modalități concrete de aplicare la clasă.

Metoda Philips 6 - 6 este considerată un blitz - brainstorming, deoarece grupul de 6 membri se apropie de varianta ideală a asaltului de idei. Tehnica acestei metode presupune limitarea discuției la 6 minute, ceea ce determină o intensificare a activității creative. Formarea unor grupe mai mari sau mai mici nu prejudiciază valoarea rezultatelor în cazul în care numărul elevilor dintr-o clasă nu este divizibil cu 6.

Fiecare grup are în componență un elev care își exprimă cu ușurință ideile. După constituirea grupurilor de către învățător, se desemnează liderul care va fi în același timp, secretar și purtător de cuvânt. În mod obișnuit, timpul aplicării exercițiului Philips 6 - 6, în varianta clasică, unei clase de 30 de elevi nu depășește 20 de minute:

- 4 minute - constituirea grupelor, anunțarea subiectului, scopului, obiectivelor urmărite și regulilor metodei;
- 6 minute - discuțiile și notarea soluțiilor de către secretar;
- 2 minute - prezentarea sintetică a ideilor grupului său.

Evaluarea rapoartelor se face în două moduri:

a) sub forma discuțiilor între conducătorii grupului (o formă de autoevaluare);

b) prin cuantificarea răspunsurilor făcute de învățător.

Această metodă s-a folosit la clasă pentru aflarea unor soluții la întrebarea: "Ce altă tactică de luptă ați fi ales în una din bătăliile purtate de ostașii români sub conducerea lui Ștefan ?" sau "Ce forme de manifestare a respectului și admirației față de Ștefan cel Mare, ați putea adopta voi, elevii, ca urmași ai domnitorului ?"

Avantajele aplicării metodei Philips 6 - 6 sunt considerabile: stimulează imaginația, creativitatea, permite exprimarea liberă și argumentarea ideilor; facilitează comunicarea; intensifică activitatea creativă; încurajează spiritul competitiv; asigură solidaritatea de grup; antrenează întreaga clasă; permite abordarea mai multor aspecte într-un timp limitat; angajează elevii în evaluare.

Metoda - discuția panel înseamnă în engleză "jurați" și în acest caz e vorba de participarea unor colectivități mai mari. Discuția propriu - zisă se desfășoară în grup restrâns - "jurați", format din elevii foarte competenți în acest domeniu. Ceilalți ascultă în tăcere ceea ce se discută. Aceștia pot interveni cu bilețele trimise "juraților", chiar scrise pe hârtie colorată, diferențiind astfel tipul soluțiilor: albastre - conțin întrebări; albe - sugestii; roșii - păreri personale, contrare; verde - completări. Mesajele sunt primite și introduse în discuție de un elev numit "injectorul de mesaje", atunci când se ivește momentul prielnic. Discuția este condusă de un "animator", care la încheiere va face o sinteză și va trage concluzii. Discuțiile panel sunt organizate pe posturile de televiziune, unde auditorul - publicul, poate interveni prin telefon. Dar aici lipsesc sintezele și concluziile animatorului, deoarece nu se urmărește creația ci doar informarea cetățenilor.

Reuniunea panel cu lideri de grupe presupune ca subiectul să fie supus dezbaterii în interiorul fiecărei echipe, iar liderul notează ideile și întocmește un raport. În a doua fază se constituie panelul (grupul) format din cei 5 - 6 lideri.

Această metodă a fost propusă la simularea întâmplării prezentate în textul "Stejarul din Borzești", de Eusebiu Camilar, prin următoarele întrebări problemă:

1. Găsiți o modalitate de a-l salva copiii pe prietenul lui Ștefăniță;

2. Găsiți altă modalitate de pedepsire a conducătorului oștii turcești.

Aici s-au evidențiat abilitățile elevilor cu aptitudini pentru istorie și literatură, stimularea spiritului critic al auditorului, exploatarea punctelor de vedere și îmbunătățirea cunoștințelor prin informații noi. Metoda are limite de care trebuie să se țină seama când este aplicată în practică.

Metoda buzz - groups este astfel denumită datorită zgomotului produs de elevi când discută în minigrupuri. Organizarea clasei după modelul buzz - groups este avantajoasă pentru că oferă elevilor posibilitate de a se implica în dezbaterea unei probleme.

Minigrupurile sunt formate din 3 - 4 elevi și au de rezolvat aceeași sarcină. În aceste situații nu este necesar desemnarea unui lider de grup pentru că fiecare membru își aduce contribuția la rezolvarea temei propuse.

Elevii pot primit ca sarcină de lucru conceperea răspunsului la o întrebare de tipul:

- Care este importanța domniei lui Ștefan cel Mare, în contextul internațional ?
- Prin ce s-a remarcat Ștefan cel Mare între voievozii și împărații din vremea lui ?
- De ce poporul român l-a numit Ștefan cel Mare și Sfânt ?

După finalizarea răspunsului sau rezolvarea exercițiului, rezultatul este prezentat de un elev desemnat aleatoriu. Răspunsul poate deveni subiectul unei dezbateri în care cadrul didactic sau un elev are rol de conducător.

În concluzie, se pot face multe pentru educarea spiritului creativ în școală. Dar, se vede necesitatea de a modifica destul de mult modul de gândire și stilul de lucru în clasă, cristalizate în secole de învățământ tradițional, prea puțin preocupat de această latură a personalității elevului, care capătă în zilele noastre o valoare din ce în ce mai însemnată.

A aplica metode moderne de învățare-evaluare nu înseamnă renunțarea la predarea sistematică a cunoștințelor, deoarece fără o cantitate consistentă de cunoștințe, creativitatea este de neconceput.

Înlăturând monotonia metodică și climatul pedagogic rigid, activitatea grupurilor de elevi permite cunoașterea reciprocă, dezvoltarea trăsăturilor sociale ale personalității și intensifică eficiența educativă a instrucției. Metodele de activitate în echipă tind, pe termen lung, să înlocuiască relația clasică cadru didactic - elev, cu structura complexă pedagog - colectivitate - elev.

Înv. Nicoleta IAMANDEI
Școala din Ion Creangă,
jud. Neamț

Rubrică coordonată de prof. Dan AGRIGOROAE

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

Manifestul lui Adrian Marino

Dispariția lui Adrian Marino a lăsat un gol imens în cultura română, căci personalitatea sa plurivalentă intelectual a adus servicii de neînlocuit istoriei, teoriei și criticii literare. Lovinescian în opțiunile sale, adept al sincronismului, descentralizării și deprovincializării culturii române, autorul Dicționarului de idei literare a fost printre puținii comparatiști redutabili de la noi, care a promovat, prin cărțile și atitudinile sale, necesitatea recalibrării europene a societății și valorilor românești, într-un proces rapid și irevocabil. În aceste sens, de pe pozițiile unui cunoscător al spațiului european, pe care l-a frecventat călătorind și decantându-i reperele intelectuale fundamentale, nu a ezitat niciodată să denunțe tarele care macină cultura autohtonă, împiedicând-o să se legitimeze cu adevărat între celelalte culturi importante. A făcut-o indirect, mai întâi, prin sintezele sale de anvergură universală, unele traduse în limbi de circulație (Introducere în critica literară, Modern, Modernism, Modernitate, Hermeneutica lui Mircea Eliade, Hermeneutica ideii de literatură, Biografia ideii de literatură, Comparatism și teoria literaturii), apoi direct, prin luări de poziție și reflecții dedicate special acestui subiect.

Din ultima categorie a atitudinilor lui Adrian Marino fac parte și eseurile adunate sub titlul Pentru Europa. Integrarea României. Aspecte ideologice și culturale, un veritabil manifest pro-european și anti-provincial, publicat prima oară în 1995, la Polirom, și reeditat anul acesta sub aceeași siglă. Contextul României, puțin schimbat în ce privește producția și exportul cultural, favorizează din plin actualitatea acestui manifest și, probabil, ea va rămâne constantă mult timp de-acum încolo. Problemele tratate de Marino în carte ar trebui să devină teme de reflecție adâncă pentru actorii scenei sociale, politice și culturale românești: imaginea noastră în afară, configurația noii realități europene, "a aduce Europa acasă", complexul occidental și cel oriental, a fi român și totodată european, efectul pe plan îndelungat al teoriilor antieuropene de tip Nae Ionescu, Noica sau Țuțea, conceptele de "literatură europeană" și "literatură universală", cultura "de dreapta", "de stânga" sau "de centru" ș.a.. Credem că fără o reevaluare a valorilor autohtone din aceste perspective nu e posibilă o așezare perenă în spectrul european actual.

Așa cum se poate vedea foarte ușor, privind la ce se petrece acum în România, cele patru obiective fixate de autor în prefața din 1995 nu și-au pierdut defel valabilitatea, chiar dacă, de atunci și până azi, "pe ici, pe colo", s-au putut consemna realizări notabile: ieșirea definitivă din orice fel de izolare, orientarea decisă spre vest și spre structurile euro-atlantice, ieșirea "bine calculată" din sfera de influență rusă și formarea unei păturii mijlocii urbane și rurale ca instrument și receptacul eficient al integrării. Și totul trebuie început cu modul nostru de a percepe Europa, văzut de Marino ca diferențiat. Dincolo de problema granițelor ce despart zonele (asiatică, estică, centrală și vest-europeană), Europa e, mai întâi, un ansamblu de tradiții, o zonă spirituală, "un model și un ideal de bună stare și dezvoltare economică, de organizare și productivitate, de abundență tot mai sporită și diversificată, de cel mai mare consum posibil". Dar nu așa a fost ea privită în spațiul autohton, îndeosebi în rândul generației interbelice, generația cu cel mai mare aport la modernizarea definitivă a României. Uimirea și entuziasmul în fața unei alterități absolute, demne de râvnit (ceea ce a alcătuit "complexul Dinicu Golescu", cum l-a numit autorul) au fost convertite în patriotisme lozincarde și retrograde chiar de către ideologii fruntași ai nației. Marino îi amintește aici pe Cioran, cu a sa "Românie în delir", "o sinistră caricatură și o catastrofă, un izvor al tuturor fanatismelor și iraționalismelor naționaliste și totalitare", precum și pe Noica, disprețuitorul "Europei untului" de pe pozițiile rarefiate ale metafizicii. Două extremisme, așadar, o afirmare exaltat-dionisiacă a ființei naționale și o repliere cuminte într-o ontologie mioritic-filozofică, nemaivorbind de percepția celor patruzeci de ani de comunism militant, o adevărată școală de minciună și imbecilizare.

***Preluare din "Luceafărul", Nr. 14/2005 (13 aprilie)**

Adrian G. ROMILA

ARC PESTE TIMP

Gîndul îmi zboară zglobiu în urmă cu mai bine de jumătate de secol, cînd eram elevă în anul I la Liceul Pedagogic de Fete din Piatra Neamț.

Ca printr-un ochean revăd și adesea retrăiesc acele clipe de neuitat. Cu multă plăcere îmi amintesc ce mult m-a impresionat figura impozantă și impunătoare a directoarei liceului în persoana distinsei profesoare Veronica Vicol, care anul acesta a trecut în al nouăzecilea an de viață. Cînd apărea pe culoar, îmi căutam rost spre a-i fi în preajmă s-o pot admira din plin. Avea o statură impunătoare, o frumusețe fizică deosebită și-o bunătate fără de egal. Se impunea prin spiritul de organizare, prin pregătirea temeinică pe plan profesional, prin tactul pedagogic desăvîrșit, prin bunătatea și atenția ce-o acorda celor din jur.

În cei aproape trei ani, cît am avut-o directoare, n-am auzit-o niciodată dînd indicații cu tonul ridicat. Parcă-i aud glasul blînd și catifelat cu care prin vorbe puține, dar la obiect, obținea rezolvarea problemei dorite.

De asemeni, îmi amintesc ce durere a trăit în primăvara anului 1952, cînd au schimbat-o din funcție...

Nu puteam concepe să n-o mai văd în școală... Distinsa prof. Vicol nu-și dorise funcția de director, dar faptul că au schimbat-o în timpul anului școlar a durut-o foarte mult, pentru că era atașată de eleve.

Acest fapt mi l-a mărturisit mie și Taniușei Mîndru, în preziua schimbării în cancelaria liceului. La toate ni s-au umezit ochii. Am înțeles atunci că directoarea noastră nu era pe placul regimului comunist, dumneaei fiind fiică de preot.

A doua zi, am fost adunate într-o sală de clasă, și draga și buna noastră directoare, prof. Veronica Vicol și-a luat rămas bun de la noi vorbind liber- ca de obicei- și folosind cuvinte alese ce s-au strecurat în sufletele noastre și ochii ni s-au umezit din nou. N-aveam putere să facem mai mult ca și atunci cînd ne-a fost răpit distinsul profesor de istorie Aurel Rotundu, pe care l-am regretat din tot sufletul, mai ales aflînd că l-au dus la închisoare...

Am mai revăzut-o de cîteva ori pe prof. Veronica Vicol la întîlnirile noastre de promoție și-n ultimii ani am aflat că s-a retras la Văratec, loc liniștit și plin de istorie.

În toamna anului 2003 am vizitat-o și-am invitat-o la sărbătorirea unei jumătăți de veac de la absolvirea liceului. Am găsit-o foarte ușor (toți localnicii o știu și o respectă) într-o casă îngrijită pe o colină a Văratecului.

A rămas tot frumoasă și impunătoare, doar anii depănați i-au brăzdat obrajii pe ici pe colo și părul i s-a brumat din plin.

Mi-a dat sfaturi prețioase, s-a arătat dornică de-a fi vizitată și-am fost încîntată că m-a primit cu dragoste și sufletul deschis.

O port în suflet ca pe un adevărat dascăl, deschizător de drumuri și destine. Îi doresc viață lungă și puterea de-a mîngîia și-a lumina pe toți cei din preajmă. Cu respect și dragoste,

Prof. Ileana ANANIA

DOAMNA PROFESOARĂ VERONICA VICOL - LA 90 DE ANI -

6.01.1915- 6.01.2005

Am avut prilejul s-o cunoaștem pe Veronica Vicol de la Văratec în anii tinereții domniei sale, dar și din anii adolescenței noastre, cînd Doamna funcționa ca directoare la Școala Pedagogică de Fete din Piatra Neamț. Mai tîrziu ne-am apropiat de domnia sa fiind concetățeni ai satului Văratec.

Fiică de preot, profesoară cu solidă instrucție, cu o educație aleasă, pătrunsă de spiritul creștin, Doamna este aruncată în vîltoarea timpurilor grele de după război, înfruntînd cu bărbăție, dar și cu optimism debordant numeroase lovituri din partea regimului comunist, dar și din partea geloziei și intrigilor unor colaboratori obscuri și carieriști, speriați de superioritatea intelectuală și de faptele Doamnei.

Optimismul sănătos, fermitatea credinței sale, deșteptăciunea cu care a înzestrat-o Dumnezeu, spiritul de organizare ce a caracterizat-o toată viața, au ajutat-o să facă din casa de la Văratec ceea ce numesc prietenii Domniei sale "Academia de la Văratec". An de an, fie vară, fie iarnă, doamna s-a înconjurat cu lume multă, fie oameni bătrîni, bolnavi sau nevoiași, care găseau aici masă și casă, fie rude apropiate domniei sale, surori și veri, fie mai cu seamă tineri elevi, studenți, doctoranzi, care pe lîngă casă, masă, liniște, aer ozonat de pădure, mai găseau și atmosfera benefică de a studia, de cele mai multe ori cu ajutorul efectiv al Doamnei Președinte al "academiei", specialistă în latină, greacă, franceză, limba română, care în discursul domniei sale nu evită problemele politice, de istorie, dar și enciclopedice. Ca director al administrației "academiei", Doamna-de-la-Văratec era intolerantă cu comoditatea, leneveala, proastele deprinderi.

În convorbirile domniei sale cu musafirii, la care de multe ori am participat și noi, Doamna nu uita niciodată să atragă atenția că tot ce se întîmplă în jurul nostru se datorează Divinității și îndemna cu toată convingerea să clădim tot demersul nostru în credința nestrămutată în Dumnezeu și în rugăciune, dar și în spovedanie și împărtășanie.

Pentru cei mutați la Domnul, Doamna a rînduit pomeniri, parastase, rugăciuni și găsea întotdeauna prilejul să le evoce personalitatea.

Cei din jurul său, consăteni, printre care ne numărăm și noi, erau permanent în atenția sa. Doamna ne-a sfătuit în numeroase ocazii, ne-a ajutat în organizarea nunții copiilor noștri și nu s-a dat în lături în a mă ajuta la școală, în predarea religiei și limbii franceze, unde am obținut bune rezultate, după cunoștințele pe care le-au primit copiii.

Familia mea vă poartă multă recunoștință și vă dorește sănătate multă. Dumnezeu să vă răsplătească după sufletul bun ce-l aveți, după energia pe care o investiți în contul celor în nevoie. Vă rugăm să ne socotiți și pe noi admiratorii dumneavoastră.

Geta și Adrian GÎRBULEȚ

RELIGIE- ȘTIINȚĂ

Numai omul are privilegiul de a avea religie și puterea de a face știința, arta, educație.

Credința și rațiunea sunt cei doi ochi cu care omul privește vremelnicia și veșnicia.

Religia este cunoașterea a ceea ce stă mai presus de simțuri, a supranaturalului.

Știința este cercetarea lumii materiale, a tot ce cade sub simțuri.

Scopul religiei este să ne facă fericiți în lumea aceasta și cea veșnică.

Scopul științei este ca prin cunoașterea materiei și a legilor ei să ne facă stăpîni peste lumea materială.

Între mijloacele de cunoaștere ale religiei și științei, nu este și nu poate fi dezacord. Mai întîi pentru că amîndouă sunt date omului de Dumnezeu și al doilea, pentru că ele se ajută reciproc. Rațiunea precede credinței și-i pregătește terenul, construind temelii intelectuale pe care le ridică și le definitivează credința.

De exemplu, ca admitere de adevărate a celor afirmate de o persoană demnă de încredere, nu se întîlnește numai în religie, ci și în știință. Foarte multe afirmații se primesc aici, fără a fi controlate sau experimentate din nou, numai pentru că au fost făcute de alți cercetători.

Cine a văzut atomii sau eterul? Cîți dintre noi am măsurat Ecuatorul, meridianele și paralelele? Cine a măsurat distanța dintre soare și pămînt, și alte corpuri cerești?

Cine a verificat compoziția unui medicament, în vindecarea unei boli? Și totuși admitem aceste toate, numai pentru că, credem că sunt într-adevăr așa, că aceia care le-au constatat, stabilit și experimentat, nu ne mint.

Iată deci un mijloc comun de cunoaștere și pentru religie și pentru știință.

Siguranța cunoștințelor științifice nu este, cum se afirmă adesea, mai mare decît a celor religioase, ci s-ar putea zice dimpotrivă. Știința se poate înșela fie din cauza simțurilor care îi transmit uneori impresii greșite fie din cauza funcționării ei defectuoase.

Un conflict între credință și rațiune sau între religie și știință nu este cu putință, din nici un punct de vedere, deoarece amîndouă își au cîmpul de activitate în realizarea armoniei depline.

Așa de pildă, dacă este vorba de Dumnezeu, de suflet, de creație, de viața viitoare etc., rațiunea sau știința trebuie să se plece în fața religiei, iar dacă este vorba de mișcarea planetară, de compoziția chimică a anumitor corpuri, de efectul unui medicament etc, religia trebuie să dea întîietate științei.

S-a vorbit totuși și se vorbește de unele conflicte între religie și știință. Însă repetăm că niciodată nu au existat conflicte între adevărata știință și adevărata religie, nici între adevărații oameni de știință și adevărații oameni religioși și nici nu pot exista.

Naturalistul R. Boyl, spune: "Adevăratul cercetător al naturii nicăieri nu poate pătrunde în cunoașterea tainelor creației fără a vedea degetul lui Dumnezeu".

Preot prof. Mihai FUIOAGĂ
Școala Specială Tîrgu Neamț

PEDAGOGUL ȘTEFAN PROCOPIU - FIZICIAN UNIVERSAL

Trei sunt resorturile acestui articol: 1. Anul Internațional al Fizicii- 2005; 2. Sărbătorirea la 115 ani de la naștere a profesorului universitar de fizică, Ștefan Procopiu, a cărei creație științifică a influențat mersul omenirii; 3. Împlinirea a 40 de ani de existență a Grupului Școlar "Gh. Cartianu", care a adoptat ca model oficial și ca obiect de studiu viața și opera universalului fizician.

Admirabilul profesor savant, modelatorul multor generații de profesori români, se prezintă azi ca un model viu de viață și cultură după care oamenii școlii românești, de azi și de mîine, să-și organizeze și să-și orienteze activitatea.

Ștefan Procopiu s-a născut la Bîrlad în 19.I.1890 și a murit la Iași în 22.VIII.1972. Studiile primare și secundare le-a făcut în orașul natal. Absolvă Facultatea de Științe a Universității din Iași, în 1912. Între 1913 și 1919 a fost asistent la catedra de fizică a lui Dragomir Hurmuzescu, la Universitatea București. În 1919 a plecat, cu o bursă obținută cu sprijinul lui Dragomir Hurmuzescu (1865-1954), la Paris pentru specializare. Obține doctoratul în fizică, cu prof. Aime Cotton (1869- 1951).

În 1925- acum 80 de ani- devine profesor de fizică al Facultății de Științe a Universității din Iași, pe care a servit-o cu devotament- din 1941 și ca decan- pînă la pensionare, 1962. Între 1939 și 1942 a predat și la Politehnica ieșeană. A fost ales membru al Academiei Române (a RPR, cum se numea atunci), corespondent în 01.11.1948 și titular, în 02.07.1955.

A publicat cărți fundamentale în domeniile electromagnetismului, geomagnetismului, termodinamicii și opticii. Amintim cîteva: Perpetuum mobile și principiile energiei (1919); Electricitate- magnetism (vol. I 1929, vol. II 1939; Termodinamica (1948).

A făcut descoperiri epocale, care au marcat știința și tehnica universală. Astfel, în 1913, sincronie dar independent de Niels Bohr (1885-1962) a determinat momentul magnetic al electronului, cunoscut astăzi în știința mondială sub numele de "magnetonul Bohr- Procopiu". În 1921 a descoperit polarizarea longitudinală a luminii ("fenomenul Procopiu"). Descoperirea în 1929 a ceea ce s-a numit "efectul Procopiu" a folosit la memoriile magnetice ale calculatoarelor care au condus la internetul de azi. Și, identificarea, în 1932, a fenomenului de creștere a cîmpului magnetic al Pămîntului este intens folosită azi în geofizică. Studii în pedagogie n-a publicat. Activitatea lui de profesor de fizică și de decan timp de 23 de ani la o facultate care pregătea profesori de matematică, fizică, chimie, geografie, științe naturale- cum am arătat mai înainte- s-a dovedit a unei personalități didactice de vocație și principii pedagogice temeinice. Faptul îl afirmă toți foștii lui studenți și-l confirmă colegul său de profesorat la Iași, pedagogul Ștefan Bîrsănescu (1895- 1984), în cartea "Medalioane- pentru o pedagogie a modelelor" (1983), unde îl așează, ca valoare științifică și pedagogică alături de Spiru Haret, A.D. Xenopol, N. Iorga, Dimitrie Gusti, Onisifor Ghibu, Petre Andrei ș.a. Remarcă seriozitatea cu care își elabora lecțiile. Se exprimă elogios: "Profesorul Ștefan Procopiu s-a distins și ca un bun educator... vorbea studenților săi de datoria față de patrie ca oameni de știință și ca profesori". (p. 122).

Urmîndu-i îndemnul "ne facem datoria față de patrie" ca educatori, contribuind acum la reușita tărăgănatei reforme a învățămîntului!

Prof. Traian CICOARE

CONTINUĂRI DIN PAGINA 1

CRIZA MORALĂ A ÎNVĂȚĂMÂNTULUI

(Urmare din pag. 1)

La interpretări, uneori transformări și adaptări la nevoile regizorilor și asistenților de regie locali. Receptarea textului-folosit discreționar- va fi diferențiată după dorințele actorilor mai mici, actori de roluri cu importanță medie egală. Figuranților, cei care ar trebui să învețe să joace pe toate scenele posibile, nu li se rezervă mare lucru și li se arată doar cum să se miște și să tacă fără a fi întrebați dacă nu cumva ar dori și altceva, dacă nu cumva ar putea să se exprime mai liber, să aibă- eventual- puncte de vedere proprii, dorințe, poate, nevoi. Dar nu, ei nu și-au câștigat încă nici un fel drepturi că doar, nu-i așa- cabotinii care joacă au trecut, ehe, și ei, la rândul lor, prin stadiul de figuranți, și uite ce au ajuns.

Regizorii tind să interpreteze textele pieselor cum doresc, cum spectatorii nu doresc și nu gândesc chiar dacă ar avea oarece pretenții în legătură cu odraslele figurante care trebuie să îngroașe rândurile viitorilor actori, al naibii de mulți cabotini. Regizorii mai mititei, dimpreună cu o parte a tagmei actorimii se strecoară pe sub sau pe lângă text, îl adaptează la cercul lor, redus dar cu foloase, îl impun învățăceilor în ale actoriei, satisfac prin metode care nu sunt totdeauna licite, orgoliile unei părți a spectatorilor iar dorințele majorității nu rămân nici măcar în intenție. Și așa producem viitori textieri, regizori și actori care-și vor cumpăra- prin bani, pile, relații- rolurile pe care , la rândul lor, le vor juca la fel de modest, dacă nu chiar prost, precum cabotinii care le-au fost profesori în ale actoriei.

Printre spectatori se află și factori locali de decizie care se doresc cunoscători în ale actoriei din învățământ dar când se pun serios problemele, atunci prea puțini dintre ei fac mai mult decât să aplaude de nevoie, de complezență chiar se gândesc la jocul din învățământ doar funcție de anumite roluri și în anumite perioade. Mai tresar uneori, când li se atrage atenția sau când vin alții și încearcă să facă ceva. În rest, jocul continuă, măștile se perindă pe scena care scârțâie din toate încheieturile (cade cortina). Despre criza morală din învățământ trebuia să vorbim!?!

10 MAI - O SĂRBĂTOARE DE SUFLET

(Urmare din pag. 1)

Totul este comun între noi; credeți în mine, precum și eu cred în dumneavoastră". Clar ca bună ziua, nu?

Pe 10 Mai 1877, Carol I proclamă solemn Independența absolută a României, care s-a cucerit cu aportul său. Comuniștii, după '47, au încercat să înlăture orice urmă a monarhiei din istoria țării. Prin încercările lor s-au făcut de cacao. Un exemplu? Ridicola Maria Banuș l-a modificat pe Shakespeare în Hamlet. La schimbarea gărzii din primele tablouri cînd replica este "Trăiască regele!", nefericita de Bănușa, a pus pe românește "Trăiască republica!" Concluziile le trageți dvs. Nu-i greu.

La 10 Mai 1881, după 15 ani de la sosirea pentru prima dată în București, Carol I a fost încoronat ca rege al României, iar țara a fost ridicată la rangul de Regat. Data înscăunării primului dintre cei patru regi ai României a fost desemnată apoi drept sărbătoarea națională a țării. 10 Mai nu era doar ziua regelui și a familiei regale. Era ziua cînd, mai ales în marile așezări, se simțea aerul de sărbătoare. La București, în Piața Universității, era defilarea armatei, a elevilor, a studenților, meșteșugarilor și negustorilor. Îmi amintesc și astăzi cum stăteam la școală aliniați, în picioare, la capătul băncilor și cîntam Imnul Regal. **"Trăiască regele în pace și onor, de țară iubitor..." Alte amintiri? "Într-o zi de 10 Mai (1891) l-am văzut pe falnicul biruitor al lui Osman Pașa întîia oară... Stătea călare în dreptul statuii lui Mihai Viteazul și privea defilarea."** Își amintea Gala Galaction întîlnirea lui cu imaginea întîiului rege al României. Că suveranii României au trecut și prin ținutul Neamțului, știu și țîncii de la grădiniță.

Cele mai frumoase serbări de 10 Mai au fost cele din 1881 și la împlinirea a 40 de ani de domnie a lui Carol I. Tot atunci s-au prăznuit 25 de ani de la proclamarea Regatului și s-a cîntat:

"Zece Mai va fi de-a pururi
Sfîntă Zi, căci ea ne-a dat
Domn puternic Țării noastre
Libertate și Regat!"

SĂ TRĂIȚI FRUMOS, PRICHINDEILOR!

Am fost și noi, odată, copii! Vă mai amintiți? Cît o fi trecut de atunci? Mult? Puțin? Primele buchii le-am scris pe tăbliță, nu pe internet. Odată cu abecedarul, învățătoarea ne-a vorbit și despre bunul simț, care e în grea suferință astăzi.

Timpul s-a rostogolit peste noi, nu ne trage de mînecă. Se duce copilăria, se duce și tinerețea... De asta îți dai seama într-un tîrziu, cînd te întrebi nostalgic: am fost și noi odată copii? Un bătrîn cărturar spunea la vremea lui: "orice am face, pînă la urmă rămînem tot copii". Copilăria sălășluiește în fiecare, într-un ungher, acolo, în străfunduri și dacă simțim o bucurie fără de margini atunci cînd mîngîiem un copil sau atunci cînd mergem cu el de mînă pe uliță, sau atunci cînd îi ascultăm cuvintele, asta pleacă de acolo, din ungherul acela tainic, în care se ascunde propria noastră copilărie.

E 1 Iunie, e Ziua Copilului. O astfel de zi nu poate fi ignorată pentru că este deosebită prin definiție. Municipiul Piatra Neamț a devenit o capitală sub ocupația pantalonilor scurți. Copiii sunt stăpîni pe toate locurile de joacă. Sunt răsfățați de autorități. Guvernanții le promit puștanilor un viitor "occidental". Ascultați: ***"Voi sunteți oglinda în care speranțele noastre capătă sens și putere, iar zilele și nopțile de trudă sunt răsplătite pe deplin doar de zîmbetul vostru fericit. Chiar dacă uneori nu aveți jucării și de pe masa voastră lipsesc bunătățile, trebuie să știți că noi, oamenii mari, muncim pentru a vă ajuta să creșteți puternici și sănătoși, pregătiți pentru lupta grea cu viața..."*** Sună frumos, nu?

Măcar acum, de 1 Iunie, să nu uităm că am fost și noi odată copii! Și să-i înconjurăm cu dragoste pe cei mici. Să-i facem să simtă din plin căldura inimilor noastre. Să-i privim cu compasiune pe cei nevoiași, să căutăm să înțelegem de ce copiii străzii sunt în situații grele. Să ne facem reproșuri nouă, adevărații vinovați de soarta lor.

La mulți ani, învățăceilor!

Dumitru RUSU

DIPLOME DIN CHIȘINĂU

(Urmare din pag. 1)

Locul I a fost obținut pentru poveste de către Smaranda Laiu, elevă în clasa a V-a A, aflată la prima competiție de mare anvergură. Locul al II-lea l-au obținut elevele: Diana Magda Vasile pentru basm și Cristina Gicoveanu pentru poveste, ambele creatoare

fiind în clasa a VIII-a D. Pe aceeași poziție s-a situat și Luana Gafița din clasa a III-a, aflată- de asemenea- la prima confruntare literară. Locul al III-lea a fost atribuit de juriu celei mai "vîrstnice" participante din delegația nemțeană, este vorba de Silviana Ilinca Cosma din clasa a IX-a.

Organizatorii au acordat un premiu colectiv Școlii Nr. 2 cu clasele I- VIII din Piatra Neamț pentru calitatea lucrărilor cu care s-au înscris în competiție membrii Cenaclului "EUROCULTIN" condus de profesoara Monica S. Cristea.

Festivitatea de premiere a avut loc marți, 26 aprilie 2005.

Eleva Diana Magda Vasile, olimpică la fizică, chimie și matematică, a demonstrat încă o dată că științele exacte nu exclud talentul literar și dragostea față de cuvînt. Diana a fost și singura reprezentantă a cenaclului școlar amintit care a participat la festivitatea de premiere desfășurată la sediul instituției organizatoare, respectiv Palatul Național de Creație a Copiilor și Adolescenților din Chișinău.

Text și fotografii publicate prin bunăvoința dnei prof. Monica Cristea, mentorul cenaclului literar EUROCULTIN și al revistei GENERAȚIA 9.

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

JOCURILE DIDACTICE ȘI DEZVOLTAREA VORBIRII

Limbajul are un rol deosebit în dezvoltarea intelectuală a preșcolarilor, deoarece succesul elevilor în primele clase depinde în mare măsură de nivelul dezvoltării vorbirii lor, fără a neglija activitatea de joc specifică vîrstei prin care trebuie să se realizeze această pregătire.

"Începem cu ipoteza că oricărui copil, la orice stadiu de dezvoltare i se poate preda, cu succes, orice obiect de învățămînt într-o formă intelectuală adecvată. Aceasta este o ipoteză îndrăzneață, dar este esențială pentru întocmirea programelor"- scria J.S. Bruner. Acest citat constituie, fără îndoială, cel mai potrivit răspuns ce s-ar putea oferi întrebărilor pe care și le pun educatoarele de-a lungul cariierei didactice:

- cum transmitem cunoștințe din domeniul gramaticii la această vîrstă, știind cît de dificile sunt noțiunile cu care se operează știința respectivă?

- cum procedăm pentru a găsi forma cea mai adecvată de predare a noilor cunoștințe?

- cum se pot îmbina cele două cerințe aparent contradictorii: nevoia copilului de a se juca și obiectivele activităților instructiv- educative pe care și le propun educatorii.

Jocul didactic, cu multiplele sale valențe formativ-informative și educative are un rol recunoscut de către majoritatea psiho- pedagogilor în activitatea din grădiniță și o importanță aparte în dezvoltarea vorbirii celor mici.

Programa activităților de Dezvoltarea vorbirii propune o serie de jocuri didactice care să le faciliteze celor mici însușirea normelor gramaticale și care să contribuie efectiv la dezvoltarea limbajului. Prin jocurile didactice cunoștințele sunt organizate în sistem concentric cantitativ și calitativ.

Jocurile didactice abordează, în același sistem, fiecare compartiment al limbii: fonetica, lexic, gramatica.

Copilul, participant activ la aceste jocuri didactice vorbește corect, are capacitatea de a se exprima în enunțuri cel puțin la nivelul propoziției, pronunțînd clar, precis, avînd dezvoltat auzul fonematic înțelegînd semnificația cuvintelor, combinîndu-le în propoziții și fraze coerente.

Jocurile evidențiază și capacitatea preșcolarului de a citi o imagine, de a face legătura între elementele sale componente și ceea ce reprezintă, de a pune întrebări și a da răspunsuri, de a întreține un dialog, de a crea scurte povestiri. Toate acestea îl deprind pe copil cu ordinea în gîndire și cu logica în limbaj.

Modul de exprimare a copilului arată gradul său de pregătire intelectuală, reflectînd modul de gîndire al acestuia.

Dezvoltarea vorbirii celor mici nu este ușoară. Jocului didactic îi revine un rol însemnat în facilitarea acestui demers.

Grija educatoarelor față de cultivarea limbii încă de la vîrsta preșcolară este, deci, pe deplin justificată, deoarece, așa cum afirma Nichita Stănescu în volumul "Respirări" ***"rostirea, gîndirea și scrierea cuvîntului fac parte din trupul nostru și sunt partea cea mai rezistentă a trecătoarei noastre ființe".***

Institutor, Maria DRĂGUȘAN
Grădinița OP nr. 8
P. Neamț

COMISIA PARITARĂ ȘI-A RELUAT ACTIVITATEA

(Urmare din pag. 1)

Dincolo de această atmosferă destinsă și colegială, s-au abordat totuși și câteva probleme fierbinți ale colegilor noștri: plata navetiștilor, semnarea și respectarea contractului colectiv de muncă și a celor individuale în școli, organizarea și asigurarea condițiilor pentru trecerea, de la 1 septembrie 2005, a finanțării pe elev în județul Neamț, ca județ pilot, perspectiva evaluării și numirii noilor directori de școli etc.

Deși în debutul lucrărilor atmosfera părea puțin tensionată, pe parcurs, și de o parte și de cealaltă s-a convenit la puncte de vedere comune pentru cele două instituții, iar pentru viitorii ani, fără asigurarea pentru 2005 a cel puțin 5% din PIB și 6% pentru 2006, învățământul nu va putea cunoaște cu adevărat progrese și trepte solide pentru intrarea în UE.

S-a discutat, de asemenea, despre organizarea, pe cele trei zone- Piatra Neamț, Roman și Tg. Neamț-, a festivităților consacrate Zilei Învățământului și vacanței elevilor.

PARTENERIAT CU FRANȚA

La invitația Asociației St. Thimothée Amitié Roumanie din Saint Medard și a Asociației Sportive AGS din Veauche, în perioada 30.04 - 8.05.2005, un grup de 40 de elevi ai Școlii „Spiru Haret" Piatra-Neamț și 8 cadre didactice, au participat la programul „Sport și prietenie" în Franța la St. Medard și Veauche (departamentul Loire). Activitatea a fost coordonată de profesor Mihaela Arsenoaia, directorul școlii.

Programul a cuprins vizite la Liceul Andrézieux și la Colegiul St. Stéphanie, întreceri sportive, activități turistice, culturale și distractive, vizitarea orașului Lyon (cartierul St. Jean, Fourvière, Muzeul Național de automobilism „Henri Malartre"), întâlnire cu pensionarii de la MAPA din St. Galmier, vizitarea fabricii de brânză din Montbrison, vizitarea unei fabrici de sticlă din Veauche, spectacol cu păsări de pradă la Marclly Chatel etc. Elevii români au mai participat la gimnaziul Marcel Pagnol din Veauche la animația „Judo", întreceri cu echipele de volei (fete), baschet (băieți), gimnastică aerobică (fete), dans modern și cu un grup vocal ce a interpretat cântece în limbile română și franceză.

Directorul Liceului din Andrézieux ne-a prezentat, printre altele, sistemul de învățământ în Franța care are următoarea structură pe vârste școlare: între 2-6 ani Grădinița; 6-11 ani Școala primară; 11-15 ani Colegiu; 15-18 ani Liceul (general, tehnologic, profesional) după care urmează studii superioare cu o durată de 2 ani (specializare) sau de 4-5 ani (Universitatea);

Ambele părți (română și franceză) au rămas plăcut impresionate de calitatea

manifestărilor culturale desfășurate dorindu-se continuarea colaborărilor. Nu au lipsit nici distracțiile, românii și francezii organizând un „bufet dansant" spre finalul perioadei mai sus menționate.

Pe traseu s-a avut în obiectiv vizitarea mai multor orașe: Budapesta, Viena, Salzburg, Milano, Verona, Veneția, realizându-se un adevărat turneu prin Europa .

Pentru elevii nemțeni, consider că a fost o experiență socio-culturală ce-i va determina să abordeze dintr-un alt unghi școala și viața.

Prof. drd. Mihai FLOROAIA,
Școala „Spiru Haret"
P. Neamț

ANTIDEPRESIVE

Dacă ești deprimată amintește-ți că:
- suntem sexul frumos
- noi nu avem nevoie să purtăm cravate
- nu ne doare nimic cînd împreunăm picioarele
- dacă ne decidem să prestăm meserii exclusive pentru bărbați suntem "cineva"/ dacă ei decid să desfășoare profesiuni de femei sunt homosexuali
- inteligența noastră se poate compara cu inteligența bărbaților, dar aspectul nostru este mai bun
- dacă omorîm pe cineva și demonstrăm că s-a întîmplat în timpul sindromului premenstrual totul este OK
- creierul noastru are aceeași capacitate ca a bărbaților, chiar dacă avem 6 miliarde de neuroni mai puțin; asta înseamnă că neuronii noștri sunt mai eficienți
- suntem în stare să ne ocupăm de mai multe treburi în același timp
- știm tot timpul unde se găsesc ciorapii
- copiii spun pentru prima oară "mama"
- știm că, copilul este sigur al nostru
- avem concediu de maternitate, iar examenul ginecologic este mai plăcut decît investigațiile de prostată
- suntem monogame chiar dacă ar trebui să încercăm cu diferiți bărbați pînă găsim unul care să (ne) merite
- suntem mereu prezente la nașterea fiilor
- alăptăm
- suntem "star" la căsătorie.

EVA

E COOL!

De trei cincinale ne jucăm de-a Reforma. De tot atîta timp miniștrii de resort mimează responsabilități pe care uneori și le asumă în mod public. Că prinde bine la imaginea partidului care i-a promovat. Vezi "cazul" actualului ministru al Educației ce a declarat recent război "profesorilor prăfuiți".

Pe vremuri, omul de la catedră preda și asculta după manualul din dotare. Lecție cu lecție, pagină cu pagină. Evident, de frica fioroșilor inspectori. Verificarea loazelor se făcea după modelul: "începe tu lecția, continuă tu, lonică, mai departe". La ora actuală, lucrurile stau altcum. Cine mai folosește metodele tip Papură Vodă e considerat anacronic, ruginit, depășit, prăfuit. E acuzat de comoditate didactică. Cum arată aceasta? Cam așa: "pentru data viitoare, învățați lecția de la paginile 101- 109 și figurile nr. 17- 18- 20". E clar?

Există și dascăli de nota zece atît la modul în care transmit cunoștințele copiilor, cît și la educația pe care nu se sfiesc să le-o dea. Și dacă stai și te gîndești bine, una fără alta nici nu se poate. Cum să ceri unui prunc să învețe bine dacă nu ești tu model de seriozitate? Dacă nu ai cunoștințele necesare și nu îți asumi responsabil menirea de dascăl. Asta nu se poate.

Valoarea profesorului se vede în clasă. Elevul trebuie să plece de la cursuri cu lecțiile învățate pe jumătate. Un profesor bun este acela care e bun pentru elevii săi. Nu este o valoare pentru sine, fără elevi. Dacă am reușit ca profesori să aducem Reforma în clasă și să facem din elevi actorii ei, am cîștigat. Cei mai pricepuți evaluatori ai profesorilor sunt puștanii de gimnaziu și liceenii. Ei pun calificativele. E drept, de multe ori sub forma unor expresii "mișloce". Exemple? "Îmi plac orele sale (nu "d-sale"- n.n.), "Profesorul X, mă inspiră și mă stimulează să mă dezvolt", "Este o persoană implicată și sufletistă (îi pasă!!)". Categoric, aprecierile conțin și formulări de cartier periferic. Ciuliți urechile: "Le are!", "Marfă!", "E de gașcă!" "E cool!".

Dumitru RUSU

Retrospectiva învățămîntului nemțean

LUNA MAI

■ Grupul Școlar "Gheorghe Cartianu" a aniversat, în luna mai, 40 de ani de existență. Elevii, cadrele didactice și invitații școlii pietrene au marcat evenimentul prin manifestări cultural-educativ- sportive și concursuri. Cu această ocazie, au fost lansate un volum omagial consacrat celor patru decenii de activitate și cel de-al 39-lea număr al revistei "Anotimpuri".

■ Un colectiv de profesori de la Colegiul Național "Petru Rareș" a realizat o culegere de subiecte de la testările pentru clasa a cincea la limba și literatura română și matematică, care se adresează absolvenților ciclului primar.

■ Peste 500 de dascăli s-au înscris la concursul de titularizare pentru cele 180 de posturi vacante în învățămîntul nemțean. Candidații vor susține, pe lîngă concursul din 18-19 iulie, probe practice, la unitățile pentru care au formulat opțiuni.

■ Conducerea Inspectoratului Școlar Județean Neamț i-a demis pe toți cei trei directori adjuncți, prof. Dorina Timișescu, Dumitru Pralea și Emilia Gheorghieș, ai Colegiului "Ion Creangă", din Tg. Neamț, ca urmare a unor nereguli privind încadrarea personalului didactic, realizarea planului de școlarizare, încadrarea personalului didactic auxiliar și nedidactic și dosare incomplete ale angajaților. Directorul liceului din Tg. Neamț, prof. Doina Rizescu, și-a dat demisia.

■ Un control întreprins de o echipă a Inspectoratului Școlar la Liceul Pedagogic "Gheorghe Asachi" a avut ca urmare imediată demisiile profesorilor Valentina Pavăl și Constanța Chelaru din funcțiile de director, respectiv director adjunct.

■ Elevii și dascălii nemțeni au contribuit la campania de strîngere de fonduri pentru sinistrații din zonele afectate de inundații, astfel de acțiuni desfășurîndu-se în toate școlile nemțene, la îndemnul ministrului Educației și Cercetării, Mircea Miclea.

■ Școala nr. 3, din Piatra Neamț, a găzduit cea de a treia ediție a concursului interjudețean de matematică "Mircea Costeniuc", dedicat elevilor din clasele V-VIII.

■ În luna mai au avut loc înscrierile pentru prima sesiune a examenului de bacalaureat. În Neamț, 3831 de elevi sînt înscriși în clasa a XII-a.

■ Profesoara Cristina Bălănescu și-a dat demisia din funcția de director al Casei Corpului Didactic. Postul va fi ocupat de prof. Daniela Mătăsaru, de la Colegiul Național Calistrat Hogaș.

M. DRĂGOI

MARII EVAZIONIȘTI FISCALI?

"Copilul neînvățat, dobitoc mic crește,/ Iar mare făcîndu-se, bou mare se numește" *(Dimitrie Cantemir - "Divanul sau Gîlceava Înțeleptului cu lumea")* Traducere? Se cuvine mai mult respect școlii, ca instituție (activitate și școlarizare), altfel doar vom munci, nu vom (și) gîndi.

Ce vreau să zic? Premierul și ministrul Educației i-au pus la colț pe profesorii care se mai învîrt de-o meditație. Atenție, la colț, pe coji de nucă. Pentru că, trebuie să recunoaștem, nu toți profesorii fac preparații. Practic, dascălii au fost arătați cu degetul ca fiind categoria cea mai importantă care ar aduce pagube bugetului de stat, nu achită impozit pe veniturile provenite din meditații. Toate acestea nu au făcut decît să creeze o atmosferă tensionată în cancelarii. Din start, cadrele didactice au început să nu mai aibă încredere în ministerul lor și asta nu e bine. Niciodată nu poate fi comparat un escroc care țepuiește statul cu miliarde de lei, cu un dascăl care primește 200.000 lei pentru o ședință de două ore. Timp în care muncește, nu fură.

Părerea purtătorilor de catalog? "Nu fac meditații și mă simt jignită. Dacă nu ar fi tata și mama aș fi muritoare de foame. Înainte să ne acuze cineva, ar trebui să se gîndească din ce trăim. Primesc pe lună patru milioane. Numai întreținerea pe timp de iarnă costă două milioane, din ce să mai trăiești?"- întreabă o tînără profesoară de la un liceu de prestigiu din tîrgul Pietrei. Just tovarășa, numai că sătulul nu-l crede pe flămînd. Știți ce salarii au premierul și ministrul de resort? Nu vă spun că leșinați.

"Nu profesorii sunt mari evazioniști fiscali. Din alte domenii ar trebui să se stîrpească corupția. Dar cred că primul- ministru a fost influențat de declarațiile ministrului Educației, cînd a dat exemplul cu meditațiile", ne-a spus un profesor de la Școala "Elena Cuza", din Piatra Neamț. Remarcile acide ale celor doi politicieni nu au rămas fără ecou nici în rîndul sindicaliștilor din învățămînt, care i-au trimis premierului Tăriceanu o scrisoare deschisă.

Ce menționează în "jalbă" sindicaliștii? "Spre stupefacția dascălilor, în loc să răspundeți solicitării noastre justificate de mărire a salariilor, ați considerat de cuviință să faceți un atac nedemn la cadrele didactice ce, printr-o muncă extrem de solicitantă, încearcă să suplinească incapacitatea guvernelor de a le asigura un nivel de salarizare adecvat. Uitînd, ca toți cei care au guvernat pînă acum, de marii datornici mereu iertați pentru că aparțin clientelei politice, demascați cu vehemență dascălii ca evazioniști fiscali, ilegaliști ce trebuie blamați public". Profesorii, jigniți au cerut d-lui Tăriceanu să-și ceară scuze. Nici acest lucru nu s-a întîmplat. Nu e cușer. Nu s-a răspuns nici cu formulările cunoscute: "MECT a hotărît...", "O nouă măsură MECT...", "MECT a anunțat condițiile" Probabil cîrmuitorii învățămîntului au uitat cum a început anul școlar în care ne aflăm. Se poartă și astăzi prostia cu fundă europeană.

Dumitru RUSU

APOSTOLUL - revistă a cadrelor didactice din județul Neamț, serie nouă, apare prin colaborarea Sindicatului Învățămînt Neamț și Asociației Învățătorilor din județul Neamț (martie 1999).
FONDATORI: C. Luchian, V. Gaboreanu, V. Scripcaru, M. Stamate, I. Rafail, M. Avădanei (noiembrie, 1934)
CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE: Florin FLORESCU - *director general*, Iosif COVASAN - *director economic*, Constantin TOMȘA - *director executiv*, Gheorghe AMAICEI, Ștefan CORNEANU.
CONSILIUL DE REDACȚIE: Mircea ZAHARIA - *redactor șef*, Ștefan CORNEANU - *redactor șef adjunct*, Dumitrița VASILCA, Dan AGRIGOROAE, Niculina NIȚĂ, Steluța ALEXANDRU, Valerian PERCĂ (Subredacția Roman, tel. 732.738), Constantin TIMOFTE (Subredacția Tîrgu Neamț), Carmen DASCĂLU *(secretar)*.

APOSTOLUL
REVISTĂ EDITATĂ DE SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÎNT NEAMȚ
ISSN - 1582-3121
Redacția și administrația: str. Petru Rareș nr. 24, tel/fax: 22.53.32, Piatra Neamț

Prețul: 10.000 lei